

VAKANTIE VOORBIJ

September is de tijd van de nieuwe cursusseizoenen, in feite voelt het altijd meer als nieuwjaar dan in januari. En dit cursusseizoen wordt heel bijzonder! Ik heb namelijk voor oktober en november een heel nieuw schema gemaakt om een roman te schrijven, in het kader van [NaNoWriMo](#).

Aan de hand van Heldenreis kun je een boek (autobio, biografie of roman) schrijven over een vrouwelijke hoofdpersoon. In oktober krijg je elke dag 's avonds een tip én een stuk theorie en 's morgens een schrijfveer.

Op die manier kun je al schrijvend uitvogelen waar je boek over zal gaan.

In november krijg je elke avond een vraag en elke ochtend een schrijfveer, zodat je met 1700 woorden per dag aan het eind van de maand een compleet boek van 50.000 woorden afhebt.

Doe je mee?

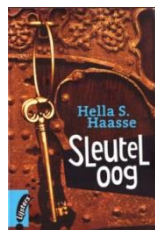
Mocht je je in september alvast willen inlezen in [Heldinne's Reis](#), bestel dan nu de cursus.

Al mijn cursussen kosten maar een tientje, zodat geld voor niemand een belemmering hoeft te zijn.

LEESGENOT

Ik kwam online een leuke [vragenlijst](#) voor leesclubs tegen. Niet alleen leuk voor leesclubs: ook boekbloggers en schrijvers kunnen er hun voordeel mee doen.

Wat ik wel altijd jammer vind, is dat er – dat geldt ook voor die boeken die leesclubvragen achterin hebben – altijd zo weinig aandacht is voor de technische kant van het schrijven. Hóe heeft de schrijver een bepaald effect bereikt? Wat werkt, wat werkt niet?

Zo vroeg ik me bij [Sleutel oog](#) af, of het boek erbij gewonnen zou hebben als het een dikke familiesage was geweest. Ik zou hem graag gelezen hebben, daar niet van, maar zou het een beter boek zijn geweest? Ik denk het niet. Juist dat heel geserreerde maakt dat

het veel dieper binnenkomt.

En bij [The Battle of the Villa Fiorita](#) was ik helemaal *flabbergasted* van de manier waarop Rumer Godden werkelijk alle schrijfregels en -wetten aan haar laars lapt.

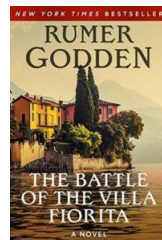
Ze zijn te bestellen door €10 over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

Op mijn blog kun je ook van alles lezen over [Heldinne's Reis](#).

In dit [interview](#) over Heldinne's Reis lees je meer over het verschil met de Heldenreis.

Als andere, minder getalenteerde schrijvers dat doen, erger ik me dood. Dan zie ik de onbeholpenheid en vraag ik me af waarom er geen redacteur aan te pas is gekomen. Terwijl het in dit boek zo overrompelend en zelfverzekerd wordt gedaan, dat ik me er alleen maar aan kon overgeven.

Ik kan me voorstellen dat er op de eerste impressionistische schilderijen ook zo werd gereageerd. Pas als je je eraan overgeeft, zie je hoe knap je wordt binnengeleid in een zintuiglijke ervaring. Wat heel iets anders is dan alleen maar kijken.

En dan nog een boek met een boodschap: [The Hate U Give](#). Dat werkt alleen als het goed gedaan wordt. Als de hoofdpersoon iemand is om je mee te identificeren, om wie je gaat geven. Als een misstand van binnenuit wordt beschreven op een manier die niet huilerig of slachtofferig is, maar gewoon, alledaags. Zo ziet het leven eruit als je die hoofdpersoon bent.

PRACHTIG WERK

Ik kreeg onlangs een ontroerende brief van de oudste cursist die ik ooit gehad heb. Ze is inmiddels 96, en gestopt met de schrijfclub omdat ze het niet meer op kon brengen.

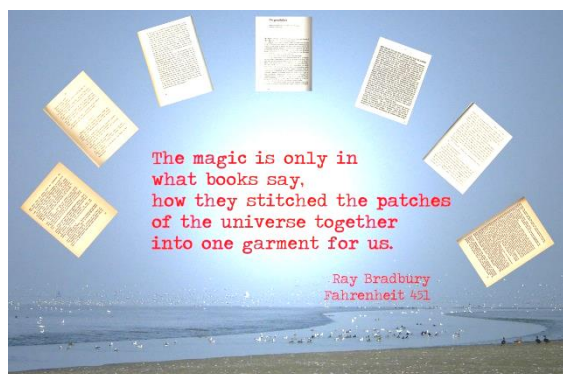
Ik weet nooit zeker of ik mezelf echt geloof als ik zeg "in een volgend leven wil ik ..." maar voor haar hoop ik dat er een volgend leven kómt. Met minder zwaarigheid en zwoegen, met meer tijd en scholing en welvaart, zodat ze haar talenten ten volle kan benutten. En dan hopen dat ze nog toegang heeft tot haar vorige leven, al is het maar via de fantasie, om erover te schrijven.

Over de stad die mijn geboortestad is, over haar jeugd met zijn weinige vreugden, haar huwelijk waar ze als een enorm sterke vrouw uitkwam, over het heldinnenleven dat ze heeft geleid al vond ze het volslagen idioot dat ik dat van haar zei. Ze was nog altijd dankbaar voor alles wat ze had geleerd en meegemaakt met onze schrijfgroep, en ik ben haar dankbaar.

Op een andere dag kreeg ik een telefoontje van een cursist met wie ik had samengewerkt aan haar eindscriptie. Raad eens wat voor cijfer ik heb? Een negen-en-half! Wat waren we samen blij! Wat is het toch een wonderlijk mooie ervaring om van een enorme rijstebrijberg aan tekst een overzichtelijk geheel te maken, met dezelfde diepgemeende, uit eigen ervaring opgeschreven woorden, maar nu als het ware ingelijst, om ze mooi en duidelijk over het voetlicht te brengen.

Waarmee ik maar wil zeggen: wat heb ik toch een prachtig werk. En ook: wat je ook wilt schrijven – gedichten, een scriptie, een kinderboek, memoires – ik kan je helpen met het op een rij zetten van je gedachten. Met het ordenen van jouw woorden.

Met het – zoals Ray Bradbury zo prachtig zegt – aan elkaar stikken van de stukjes van jouw universum, zodat ze een kledingstuk vormen dat alleen jou past. En dat vervolgens, wonderbaarlijk, heel veel lezers ook zal passen.

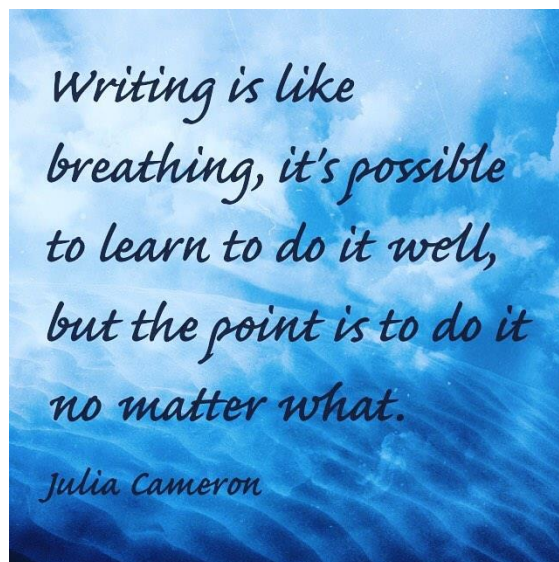
MODERNE MANIEREN ALS SCHRIJFVEER

Beste Beatrijs,

Ik ga vaak een dagje uit met een vriendin die de digitale camera kwistig hanteert. Zij maakt foto's aan de lopende band. Ik zeg haar dat ik dat niet wil, maar zij lacht en gaat rustig verder. Het is voor haar dagboek, zegt ze. Voor haar bestseller, die ze ooit gaat schrijven. Maar ik wil helemaal niet in haar 'bestseller' voorkomen. Ik wil niet dat ze steeds onverwachts wanneer ik bijvoorbeeld aan het afrekenen ben in een winkel, foto's van mij maakt. „Gotcha!”, zegt ze dan. Zij vindt mij maar een rare druif dat ik dat niet leuk vind. Ander voorbeeld: bij mijn laatste tandartsbezoek maakte de assistente een foto van mij voordat ik er erg in had. Ik lag net hulpeloos in de stoel. „Voor het dossier”, zei ze ter verklaring. Je kunt toch niet zomaar zonder toestemming foto's maken van iemand? Bestaan hier geen beleefdheidsregels voor?

Wil niet op foto

SCHRIJFVEREN

Elke dag een [schrijfveer](#) is de beste manier om te schrijven *no matter what*. Gewoon dóen, meegaan met je eerste ingeving, zo vroeg mogelijk in de dag, zodat je de hele dag het goede gevoel meedraagt dat je hebt geschreven en dus een schrijver bent.

Als je wilt, mag je het resultaat op de Heldenreis Facebookpagina zetten, zoals Adriaan dat [onlangs](#) deed.

blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers